

PRESENTANZA CENTRO INTERNAZIONALE
LICAZIONE DEI PROGRAMMI DELL'UNESCO

REPRESENTATIVE OFFICE OF THE INTERNATIONAL
CENTER FOR UNESCO PROGRAMS PROMOTING

via Clelia 9, 00181 Roma, ITALIA

c. f. 97494030584

Tel. : 0039/0697273185, Fax:
0039/0697273283

Міністру МЗС України
п . П.Порошенко

КОПІЯ:Президенту України
В.Ющенко
Голові ВР України
В.Литвину
Сврокомісару по правах
Людини

18.02.2010

Шановний Петре Олексійовичу!

29 січня 2009 року я отримав відповідь на моє, як представника департаменту міжнародного центру впровадження програм ЮНЕСКО в Італії, звернення щодо порушення прав громадянки України Наталії Шпачинської та її малолітнього сина Володимира Сергієнка. Відповідь підписана Заступником Директора Департаменту консульської служби **С.М.Бороденковим** містить неправдиву та суперечливу інформацію про обставини справи, на що я хотів звернути Вашу увагу.

Так **С.М.Бороденков** стверджує, що “Справа малолітнього В.Сергієнка з листопада 2008 року перебуває на постійному контролі ДКС МЗС України та консульському супроводженні Генерального консульства України в Мілані.” Хочу вас повідомити, що від моменту мого звернення до вас і по цей час ніякої реакції з боку чиновників посольства і консульських установ відносно долі малолітнього Володимира немає. Родина Шпачинських і далі залишається сам на сам у ситуації коли їх громадянські права і права їх сина грубо порушуються.

Виглядає дивним що ваші працівники коментують справу поверхнево і,

фактично, займають позицію адвокатів МІЛАНСЬКОЇ клініки, а не представників держави Україна, які мали б захистити інтереси своїх громадян.

Зокрема вони оправдовують рішення міланського суду на позбавлення Н.Шпачинської материнських прав за ніби то “ухиленням” матері від лікування сина нав’язаного спеціалістами міланської клініки, але не кажуть про причини такого “ухилення”. Тобто упускають той факт, що діагноз поставлений італійськими лікарями при народженні Сергієнку Володимирі, 31 січня 2008 року народження — фінілкетонурія (неповне засвоєння організмом білка) не підтвердили українські та швейцарські фахівці. І це було одним із мотивів, того що мати дитини висловлювала сумнів і незгоду щодо лікування дитини за таким діагнозом. Особливо враховуючи ту обставину що медичний заклад Сан-Пауло (в Мілані) є дослідною клінікою по лікуванню таких захворювань.

Підозри матері щодо того ,що дана клініка чинить якісь випробовувальні тести над дитиною посилював і той факт, що лікарі клініки Сан-Пауло не погоджувались на лікування дитини в іншій лікарні, забороняли це здійснювати. А згодом -21 січня 2010 року в 5 годині ранку, силоміць за допомогою місцевої поліції, відібрали дитину і піддали (та піддають її в даний час) примусовому лікуванню.

Також поза увагою ваших фахівців залишився той факт, що без будь-яких експертиз громадянка України Н.Шпачинська була фактично об’явлена з боку працівників міланських соціальних служб психічно хворою а тому нездатною займатись вихованням дитини. І вже на підставі цих непідтверджених свідчень, міланський суд , своїм рішенням, підтвердив цей “діагноз” Н.Шпачинської. Суд не тільки позбавив її материнських прав , а й зобов’язав Н.Шпачинську пройти психічне обстеження і довести що вона психічно здорова. Без таких експертиз той же суд вирішив не повертати у майбутньому дитину матері.

Наші підозри щодо можливих загроз життю та здоров’ю маленького Володимира підтверджуються ще й тою обставиною, що навіть, не дивлячись на рішення суду про тимчасове обмеження материнських прав М.Шпачинської (на 24 місяці), уже через два тижні перебування Володимира Сергієнка у міланському сиротинцю **представник соціальної служби об’явив рідним Володимира , що для їхньої дитини “уже підшуковується нова родина. Так як у цьому сиротинцю він довго перебувати не може”**. Очевидно, що усе це суперечить офіційним рішенням і заключенням міланського суду. Очевидно й те, що існують ще й інші — неофіційні — мотиви відібрати немовля у матері, об’явивши її при цьому психічно хворою.

Такі заяви з боку офіційних представників італійських соціальних служб виглядають більш чим дивними не тільки тому, що вони суперечать рішенням суду про “тимчасове обмеження” материнських прав Н.Шпачинської , а й тому, що навіть у випадку необхідності усиновлення Володимира (у зв’язку з мнимою неадекватністю матері) йому “підшують” саме іноземну сім’ю, не дивлячись на те, що у Володимира є велика і поки що необ’явлена

італійськими судами “психічно хворою” українська родина. В тому числі його рідна бабця, яка знаходиться там же у Мілані - Марія Шпачинська. Дивно і те, як можуть подібні процедури по усиновленню українського громадянина іноземною родиною здійснюватись іноземними представниками без узгодження з українськими дипломатичними службами. Дивно й те, що працівники дипустанов “не в курсі справи” по даних фактах, хоча і тримають справу за вашими словами “на контролі”.

Усі ці факти і нез’ясовані обставини є на нашу думку свідченням, що ведеться цілеспрямована діяльність задля того, щоби громадянина України Сергієнка Володимира позбавити батьківської опіки і контролю щодо його подальшої долі і здоров’я. Чому? Це питання повинні з’ясувати компетентні служби і органи української Держави.

Тим часом обставини навколо життя та здоров’я Володимира Сергієнка, при повній бездіяльності українських офіційних представників в Італії, розвиваються вкрай несприятливо.

До 21.01.2010 року, тобто до того часу поки малолітній Володимир був з батьками, при проведенні аналізу крові дитини вміст фенооліну становив 1,9 — що є нормою. Тобто до того моменту коли дитину відібрали у матері здоров’я і стан Володимира були у нормі. Однак саме цього дня дитина була відібрана у батьків.

Починаючи з 21.01.10 р. лікування дитини відбувається поза контролем родини Володимира. Дитину кололи препаратами, робили аналізи однак які медикаменти використовувались і яка дієта дитині призначалась — матір не повідомляли.

Починаючи з 29.01.2010 року стан дитини різко погіршився. Обстеження дитини показали що вміст фенооліну в крові дитини становить 11.0 — зріс на 9.1. Тобто на сьогодні, коли дитина опинилась у руках соціальних служб і спеціалістів міланської клініки стан дитини різко погіршився.

В даний час дитина квола, бліда, постійно плаче. Такий стан дитини працівники притулку пояснюють тим, що дитина на протязі доби не ходить в туалет. В дитини розвивається косоокість (що за свідченням фахівців, може бути побічним ефектом від приймання сильних лікувальних препаратів). Дитина не впізнає матері та бабці. В даний час дитина захворіла простудним (вірусним?) захворюванням. Мала температуру тіла -38.8. Працівники сиротинця пояснюють це тим що дитина, перебуває у стресі через відлучення від матері, перебуває в контакті з іншими людьми і всіх доглянути не можна. (Виникає питання — то для чого відбирали дитину від матері?).

З 29.01.2010 батькам не повідомляють про стан здоров’я дитини, результати аналізів. В 10 числа лютого довідались що дитину кормлять молоком, яке має у своєму вмісті АСПАТАМ, що є протипоказаним для дитини, оскільки руйнує її здоров’я. Працівники закладу не хотіли цього визнавати. Однак лікар педіатр - Дзователлі виключив це молоко з раціону дитини і замінив на інше.

Усі ці обставини справи, які залишились поза увагою ваших дипломатів, викликають у нас стурбованість відносно дотримання людських прав і

свобод, як самого малолітнього громадянина Володимира Сергієнка, якого в чужій державі позбавили права на рідню і материнську любов та піддають безконтрольному лікуванню так і самої громадянки Шпачинської Н., яка у найгірших традиціях, була визнана судом психічно неадекватною. Такі рішення і такі висновки міланського суду як мінімум мають тенденцію до приниження честі та гідності українських громадян, української держави і тягнуть за собою елементи національного приниження та расизму відносно українських заробітчан. Таке рішення не повинно було бути прийнятим. Експерт що був на судовому засіданні взагалі стверджує що дитині призначену дієту, яка виключає вживання молока. Однак зараз комунальна влада під опікою якої перебуває дитина, включає молоко в раціон.

Виходячи з критичних обставин навколо життя „здоров”я та подальшої долі громадянина України Володимира Сергієнка пропоную керівництву МЗС України припинити безглузде листування та прийняти реальні кроки відносно ситуації навколо родини Шпачинських. А саме:

- 1. ВІЯСНИТИ МІСЦЕ ТА УМОВИ ПЕРЕБУВАННЯ В. СЕРГІЄНКА ТА СТАН ЙОГО ЗДОРОВ’Я НА ПОТОЧНИЙ МОМЕНТ.**
- 2. ВІЯСНИТИ ПРИЧИНИ РІЗКОГО ПОГІРШЕННЯ СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ’Я**
- 3. ВІЯСНИТИ ЯКИМИ ПРЕПАРАТАМИ І ЯКИМИ МЕТОДАМИ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЛІКУВАННЯ В. СЕРГІЄНКА А ТАКОЖ ПОБІЧНІ НАСЛІДКИ ВЖИВАННЯ ТАКИХ ПРЕПАРАТІВ.**
- 4. НЕГАЙНО ПРИЗНАЧИТИ НЕЗАЛЕЖНУ ЕКСПЕРТИЗУ НА ПРЕДМЕТ ВІЯВЛЕННЯ У КРОВІ СКЛАДНИКІВ ПРЕПАРАТІВ. ЯКИМИ ЛІКУЮТЬ В. СЕРГІЄНКА.**
- 5. НЕГАЙНО ПРИЗНАЧИТИ НЕЗАЛЕЖНУ ЕКСПЕРТИЗУ ВІДНОСНО ДІАГНОЗУ ТА МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ В. СЕРГІЄНКА**
- 5. ОПРОТЕСТУВАТИ РІШЕННЯ СУДУ У ЧАСТИНІ ВИЗНАННЯ МАТЕРІ ВОЛОДИМИРА Н. СЕРГІЄНКО (БЕЗ ВІДПОВІДНОЇ ЕКСПЕРТНОЇ БАЗИ) ПСИХІЧНО ХВОРОЮ І НАСИЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЇЇ ОБСТЕЖЕННЯ І ЛІКУВАННЯ.**
- 6. ДАТИ НОТУ ВІДНОСНО МОЖЛИВОГО НАСИЛЬНОГО УСИНОВЛЕННЯ В. СЕРГІЄНКА ІНОЗМЕНИМИ ГРОМАДЯНАМИ**

Голова італійського представництва центру впровадження програм ЮНЕСКО,
Член президії МГО «Четверта Хвиля»
Лідер ВО «Загальноукраїнський Трудовий рух – Солідарність»

Віктор Горобчук

Тел. в Україні 0937827585, mail: horobchuk@gmail.com

